

KONVENCIJA BROJ 69

O SVJEDOČANSTVU O STRUČNOJ OSPOSOBLJENOSTI BRODSKIH KUHARA, 1946. god.

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada, koju je u Seattle-u sazvao Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada i koja se sastala se 06. juna 1946. god. na svom dvadeset osmom zasjedanju, i budući da je odlučila da usvoji izvjesne prijedloge koji se odnose na svjedočanstvo o stručnoj osposobljenosti brodskih kuhara, pitanje koje je sačinjavalo četvrtu tačku dnevnog reda zasijedanja, i budući da je odlučila da ti prijedlozi dobiju formu Međunarodne konvencije, usvaja dana 29. juna 1946. god. sljedeću konvenciju, koja će biti nazvana Konvencija o svjedočanstvu o stručnoj osposobljenosti osposobljenosti brodskih kuhara, 1946. god.:

Član 1.

1. Ova se konvencija primjenjuje na svaki pomorski brod javne ili privatne svojine, namijenjen za transport robe i putnika u trgovačke svrhe, a koji je registrovan na teritoriji za koju je ova konvencija na snazi.

2. Nacionalno zakonodavstvo ili, u nedostatku takvog zakonodavstva, kolektivni ugovori zaključeni između poslodavaca i radnika definisaće koji brodovi ili koje kategorije brodova spadaju u pomorske brodove u smislu ove konvencije.

Član 2.

U smislu ove konvencije, izraz „brodski kuhar“ odnosi se na lice direktno odgovorno za pripremanje obroka za posadu broda.

Član 3.

1. Niko ne može obavljati posao brodskog kuhara na brodu na koji se primjenjuje ova konvencija ukoliko nema svjedočanstvo kojim se potvrđuje njegova sposobnost da obavlja dužnost brodskog kuhara, izdato saglasno odredbama navedenim u donjim članovima.

2. Ipak, nadležni organ moći će da odobri izuzetke od gornjih odredaba u slučaju da, po njegovom mišljenju, ne bude dovoljno diplomiranih brodskih kuhara.

Član 4.

1. Nadležni organ preduzeće sve mjere potrebne za organizovanje stručnih ispita i za izdavanje svjedočanstava o stručnoj osposobljenosti.

2. Niko neće moći da dobije svjedočanstvo o stručnoj osposobljenosti:

a) ako nema minimum godina starosti koji će odrediti nadležni organ;

b) ako nije služio na moru u toku minimalnog perioda koji će odrediti nadležni organ;

c) ako nije s uspjehom položio ispit koji je propisao nadležni organ.

2. Propisani ispit treba da se sastoji od praktičnog ispita koji se odnosi na sposobnost kandidata da pripravlja objed; on treba takođe da obuhvata ispit o hranljivoj vrijednosti životnih namirnica, o utvrđivanju različitih i dobro sastavljenih jelovnika i o rukovanju i uskladištavanju životnih namirnica na brodu.

3. Propisani ispit može da bude organizovan i svjedočanstvo može biti izdato bilo direktno od strane nadležnog organa, bilo pod njegovim nadzorom, od strane neke priznate kuharske škole ili bilo koje odobrene ustanove.

Član 5.

Gornji član 3. počeo će se primjenjivati po isteku roka koji ne prelazi tri godine od dana stupanja na snagu ove konvencije na teritoriji na kojoj je brod registrovan; međutim, u slučaju da pomorac ima dvije godine staža u svojstvu kuhara prije isteka gore pomenutog perioda, nacionalno zakonodavstvo može da predvidi priznavanje svjedočanstva kojim se potvrđuje da je zaposlen shodno odgovarajućem svjedočanstvu o stručnoj osposobljenosti.

Član 6.

Nadležni organ može da predvidi priznavanje svjedočanstva o stručnoj osposobljenosti koje je izdato na drugim teritorijama.

Član 7.

Formalne ratifikacije ove konvencije biće dostavljene generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji će ih registrovati.

Član 8.

1. Konvencija je obavezna samo za one države članice Međunarodne organizacije rada čiju je ratifikaciju registrovao generalni direktor.

2. Ova konvencija stupa na snagu nakon što je ratifikuje devet od navedenih država: Sjedinjene Američke Države, Republika Argentina, Australija, Belgija, Brazil, Kanada, Čile, Kina, Danska, Finska, Francuska, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, Grčka, Indija, Irska, Italija, Nizozemska, Norveška, Poljska, Portugal, Švedska, Turska i Jugoslavija, uključujući najmanje pet država koje imaju najmanje milion bruto registarskih tona nosivosti. Ova odredba je uvedena kako bi se države članice potakle da što prije ratifikuju ovu konvenciju.

3. Poslije toga, ova konvencija stupa na snagu za svaku državu članicu 6 mjeseci od datuma registrovanja njene ratifikacije.

Član 9.

1. Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju može je, po isteku desetogodišnjeg perioda od njenog prvobitnog stupanja na snagu, otkazati aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji ga registruje. Otkaz stupa na snagu po isteku godinu dana od registracije akta o otkazivanju.

2. Za državu članicu koja je ratifikovala ovu konvenciju i koja u roku od godinu dana po isteku desetogodišnjeg perioda pomenutog u prethodnom paragrafu ne koristi pravo otkaza predviđeno ovim članom, ova konvencija je obavezna za sljedeći desetogodišnji period, a poslije toga moći će da se otkáže po isteku svakog desetogodišnjeg perioda, pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 10.

1. Generalni direktor Međunarodnog ureda rada obavještava sve članice Međunarodne organizacije rada o registrovanju svih ratifikacija i otkaza koje mu dostavljaju članice Organizacije.

2. Obavještavajući članice Organizacije o registrovanju druge ratifikacije koja mu se dostavlja, generalni direktor će skrenuti pažnju članicama Organizacije na datum stupanja ove konvencije na snagu.

Član 11.

Generalni direktor Međunarodnog ureda rada saopštava generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, u cilju registrovanja u skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija, sve podatke o svim ratifikacijama i otkazima koje je registrovao u skladu sa prethodnim članovima.

Član 12.

Kad god to smatra nužnim, Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada podnosi Generalnoj konferenciji izvještaj o primjeni ove konvencije i razmatra da li je potrebno na dnevni red konferencije staviti pitanja njene potpune ili djelimične revizije.

Član 13.

1. U slučaju da Konferencija usvoji novu konvenciju kojom se ova konvencija potpuno ili djelimično revidira i ako novom konvencijom nije drukčije predviđeno:

a) ratifikacija od strane jedne države članice nove konvencije kojom se vrši revizija, samim tim, bez obzira na odredbe člana 9. povlači trenutni otkaz ove konvencije, pod uslovom da je nova konvencija kojom se vrši revizija stupila na snagu;

b) onog dana kada nova konvencija kojom se vrši revizija stupa na snagu, ova konvencija prestaje da bude otvorena državama članicama za ratifikaciju.

2. Ova konvencija će u svakom slučaju ostati na snazi u svom sadašnjem obliku i sadržaju za one države članice koje su je ratifikovale, a nisu ratifikovale konvenciju kojom se vrši revizija.

Član 14.

Tekstovi ove konvencije na francuskom i engleskom jeziku su jednako punovažni.